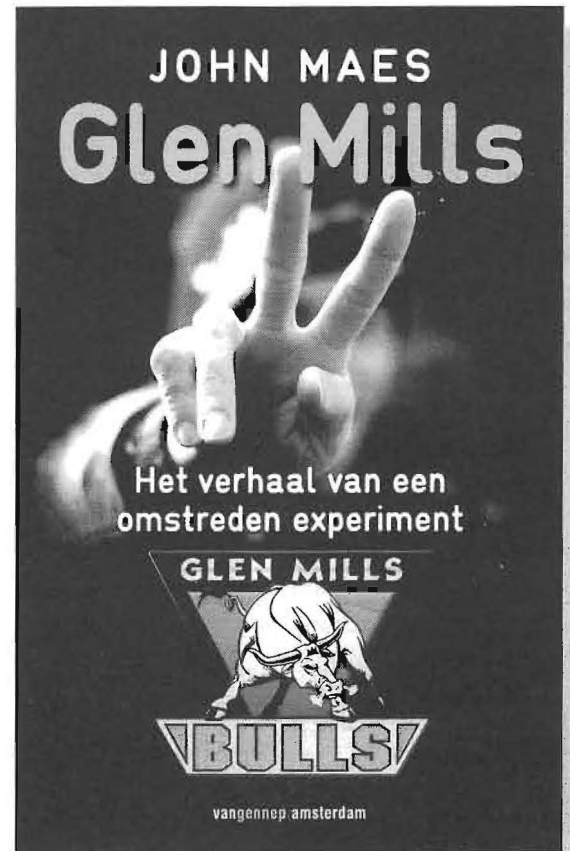

Ga direct naar subsidie, ga niet langs 'evidence based'

Titel Glen Mills, het verhaal van een omstreden experiment
Auteur John Maes
Uitgever Van Gennep
ISBN 978-905515-945-1
Prijs € 19,90 Zie ook:
<http://glenmills.hyves.nl/blog>

door Jan Steyaert, lector Fontys Hogescholen

Er is de afgelopen maanden en jaren veel geschreven over de Glen Mills school, ook in Zorg + Welzijn. Glen Mills is een symbool geworden van een paradigmawisseling in de sociale sector: van zacht meebewegen en coachen naar keihard optreden. Sinds Lubbers in 1993 suggereerde om probleemjongeren op militaire leest een menu van keiharde fysieke inspanning en strakke discipline voor te schotelen, is de harde aanpak onderwerp van discussie en uitproberen. In 1997 worden de experimenten stopgezet wegens tegenvallende resultaten. In datzelfde jaar komt de Hoenderloo groep echter met de publicatie *Uitzicht zonder tralies*, vol enthousiasme over de resultaten van de Amerikaanse methode van de Glen Mills school. In de voormalige Willem de Zwijgerkazerne vlakbij Zwolle wil men die methode ook organiseren. Doelgroep zijn criminele jongeren die in bendes werken, normaal begaafd zijn en niet verslaafd zijn. Uitgangspunt is immers dat de sociale controle binnen een groep net zo goed in positieve richting ingezet kan worden, als in negatieve richting. Bij fouten van een individuele jongere wordt de hele groep gestraft, zodat de sociale druk van de 'peer group' het werk doet. Staatssecretaris Erica Terpstra (VVD) ziet er wel brood in, en geeft voor langere tijd subsidie, tegen het advies van haar ambtenaren in. Sindsdien werd het in meerdere opzichten een boeiend experiment. Voor wie de ontwikkelingen rondom Glen Mills niet nauw

op de voet volgde, is er nu het boek van John Maes. Op bijzonder leesbare wijze wordt 'het verhaal van een omstreden experiment' verteld, een onthutsend en ontnuchterend verhaal. Want terwijl de hele sociale sector achter de 'evidence based practice' aanloopt om haar status wat op te krikken, blijken voornamelijk (politieke) netwerken een rol te spelen in de steun die de Hoenderloo groep nu al een decennium lang krijgt. Men claimde wel een succesratio van 70 procent, dat wil zeggen dat voorheen criminele jongeren terug een plek in de samenleving vinden en geen recidive plegen. Het werd vlot geloofd, ondanks gebrek aan (wetenschappelijke) onderbouwing of ondersteunende publicaties in de (internationale) vakpers. Directeur Hans Nieukerke van de Hoenderloo groep was immers in die tijd vooraanstaand VVD-lid, en dat weegt meer dan stapels onderzoek. Het duurt uiteindelijk tien jaar voordat het experimentele karakter van Glen Mills ten einde komt. De SP maakte deze zomer de twijfel met een zwartboek zichtbaar, en het Wetenschappelijk onderzoeks- en documentatiecentrum van het ministerie van Justitie kwam met een rapport dat de claim op 70 procent succes als 'gebakken lucht' doorprijkt. De cosmetische ingrepen die nu voorgesteld worden gaan dit verhaal niet veranderen. Het laatste woord is over Glen Mills nog niet geschreven. ■